

[Industriministeren]

forslag imødekommer de kritikpunkter, der er rejst ved den gældende ordning. Kritikken har især bestået i, at pengeinstitutternes praksis for puljeordningerne har skabt manglende klarhed for opsparerne om pengeinstituttets forvaltning af de opsparede midler og om opdelingen af pengeinstituttets samlede værdipapirbeholdning i puljebeholdning og egenbeholdning.

Lovforslaget indebærer ikke nogen ændring i den gældende mulighed for, at pensionsopsparing indskydes på kapitalpension, rateopsparing og selvpension og anbringes på en indlånskonto enten kontant eller som puljelån.

Endvidere kan kapitalpension og ratepension stadig anbringes i særskilt depot.

Lovforslaget vil øge gennemsigtigheden for opsparerne med pengeinstituttets forvaltning af de opsparede midler og med opdelingen af pengeinstituttets samlede værdipapirbeholdning i puljeordning og egenbeholdning.

Dette skal ske ved, at Finanstilsynet fastsætter regler om revision og forvaltning af puljeordninger samt om pengeinstitutternes information til opsparerne.

Reglerne for regnskabsaflæggelse og løbende indberetning skal ændres, således at der kan foretages en fuldstændig regnskabsmæssig adskillelse af puljeordningerne fra pengeinstitutternes øvrige virksomhed.

Der foreslås placeringsregler for pengeinstitutternes puljer.

De er en beskyttelse af pensionsopsparernes midler, hvilket samfundsmæssigt er ønskeligt. Samtidig løses også problemet med negativt afkast som følge af kurstab, som hidtil har været betragtet som en ophævelse i utide med efterfølgende skattemæssige konsekvenser.

Placeringsreglerne er udformet som en udtømmende positivliste. Ved indførelsen af placeringsregler for puljeordninger er der taget udgangspunkt i Skatteministeriets hidtil gældende regler for særskilte depoter. Dog har man ophævet den for særskilte depoter gældende 50 pct.-grænse for placering i »guldrandede papirer«. Ved at fastsætte stort set ens placeringsregler for puljeordninger og særskilte depoter er der sket en væsentlig liberalisering for de sidstnævnte.

Der foreslås også et krav om notering af værdipapirerne enten på Københavns Fondsbørs eller tilsvarende udenlandsk marked.

Dette sikrer både for den enkelte og for samfundet, at opsparingen sker på en lødig måde.

De ændrede placeringsregler forventes ikke at få konsekvenser for værdipapirmarkedet, da dette er meget internationalt og afhængigt af andre investorer. Endvidere ventes den enkelte pensionsopsparers omlægninger at blive begrænsede.

Endelig bemyndiges Finanstilsynet til som led i den øgede gennemsigtighed, der ønskes med puljeordningerne, at fastsætte regler for anbringelse i værdipapirer, herunder om registrering i Værdipapircentralen, kontoudskrifter, værdiopgørelse og deponering.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift for fritidsfartøjer.

(Lovforslag nr. L 6).

Lovforslaget, der genfremsættes i uændret form bortset fra en ændring af afgiftsbeløbet i overensstemmelse med prisudviklingen, blev fremsat den 10. oktober 1990, men bortfaldt som følge af udskrivning af valg.

Lov om registreringsafgift for fritidsfartøjer blev vedtaget i oktober 1986 som et led i den såkaldte kartoffelkur. Efter loven skal der ved nyoptagelser af fritidsfartøjer i Skibsregistret samt ved ændring i adkomstforholdene, jf. skibsregistreringslovens § 23, betales en afgift på 5.000 kr.

Som en konsekvens af lovens formulering skal der betales registreringsafgift, såfremt en ægtefælle som hensiddende i uskiftet bo overtager et allerede registreret fritidsfartøj, der i Skibsregistret er registreret som tilhørende den afdøde ægtefælle. Dette er næppe rimeligt. Det foreslås derfor, at der ikke skal betales afgift i denne situation. Endvidere åbnes der også mulighed for fritagelse for afgift i forbindelse med skifte af dødsboer eller fællesboer i ægtefællernes levende live.

Skibe med hjemsted i Grønland registreres i Skibsregistret, men er fritaget for registreringsafgift. Denne fritagelsesmulighed har været udnyttet af personer uden grønlandsk bopæl,

[Industriministeren]

der har unddraget sig afgiften ved at flytte skibets hjemsted til Grønland. Denne utilsigtede virkning af loven foreslås afskaffet, således at alene skibe hjemmehørende i Grønland, der tilhører personer, der har bopæl i Grønland, eller selskaber, der har hjemsted i Grønland, bliver fritaget for afgift.

Samtidig foreslås afgiftsbeløbet, der ikke er blevet reguleret siden lovens vedtagelse i 1986, forhøjet fra 5.000 kr. til 6.000 kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om skoleskibsafgift.

(Lovforslag nr. L 7).

Skoleskibsafgiften blev indført i 1972. Oprindelig gjaldt loven kun for 4 år, men loven er senere fire gange blevet forlænget, hver gang for en fireårig periode med en uændret fastsættelse af afgiften. Den nuværende lov udløber ved udgangen af 1991.

Efter loven er ejere af registreringspligtige skibe over 300 BRT forpligtet til at betale en afgift til statskassen på 50 øre pr. registerton til delvis dækning af udgifterne ved driften af skoleskibet »Danmark«. Afgiften indbragte i 1990 1,3 mio. kr. og svarer således til ca. 1/3 af de samlede driftsudgifter for skoleskibets årlige tog.

I lighed med de tidligere ændringer af loven foreslås, at afgiften fastholdes. Herudover foreslås, at loven som et led i regelforenklingen nu gøres permanent. Endelig foreslås en mindre tilpasning af lovens § 1, således at alle skibe over 300 BRT, der bliver registreret som danske, bliver afgiftspligtige, uanset om de er registreringspligtige eller ej.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Københavns Fondsbørs.

(Lovforslag nr. L 8).

Lovforslaget har til formål at præcisere enkelte udtryk i lov om Københavns Fondsbørs, som senest blev ændret ved lov nr. 343 af 6. juni 1991 om ændring af lov om Københavns Fondsbørs, lov om aktieselskaber og lov om forsikringsvirksomhed. (Insiderhandel), da det har vist sig, at disse udtryk kan give anledning til uklarhed.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Tillad mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed. (Udligningssystemet).

(Lovforslag nr. L 9).

Lovforslaget indebærer en ændring af apotekerlovens udligningssystem.

Det er apotekerlovens overordnede målsætning, at der bør sikres befolkningen en rimelig let og sikker adgang til lægemidler til rimelige samfundsmæssige omkostninger. Udligningssystemet bidrager til opfyldelsen af denne målsætning, fordi det udjævner apotekernes indtjeningsmuligheder. Herved bliver det muligt at drive apotek i mindre lokalsamfund, hvor der ikke er omsætningsmæssigt grundlag for det.

Formålet med forslaget er at sikre en tilpasning af udligningssystemet til den udvikling, der har fundet sted, siden ordningen senest blev fastlagt i detaljer i forbindelse med vedtagelse af den gældende apotekerlov i 1984. Med henblik på at sikre, at udligningsordningen løbende kan tilpasses udviklingen, foreslås det, at systemet fremover kan justeres administrativt.

Udviklingen er løbet fra den nuværende udformning. Det har først og fremmest vist sig ved, at en række effektivt drevne apoteker med en stor omsætning ikke har kunnet opnå et rimeligt driftsresultat efter betaling af omsætningsafgift. Den ændring, der her lægges op til, vil forbedre forholdene for apoteker med stor omsætning. Da udligningsordningen balancerer i sig selv, vil forbedringen af vilkårene for større apoteker blive betalt af mindre apoteker.